

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319203767
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčeková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2319203767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného splnomocnenkyňou: Remedium legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1. Beinstal, s.r.o., IČO: 46 173 919, Váhovce 811 a 2. C. H., nar. XX. N. XXXX, trvale pobytom T. XXX, zastúpený advokátom: Peter Janík, so sídlom M. R. Štefánika 5, Topoľčany, o zaplatenie 5.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2. proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 24. novembra 2020 č.k. 26Csp/164/2019-327 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalobcovi **p r i z n á v** a voči žalovanému 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému 2. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 5.000,- eur od 18. decembra 2018 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov 40,- eur, všetko do troch dní, pričom v rozsahu plnenia žalovaného 2. zaniká táto povinnosť žalovanému 1., výrokom II. žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil vecne tak, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 5. decembra 2013 bola medzi postupcom, žalovaným 1. a žalovaným 2. (ďalej len „žalovaní“) uzatvorená Zmluva o povolenom prečerpaní a Dohoda o pristúpení k záväzku (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie povoleného prečerpania žalovanému 1. za podmienok dohodnutých v Zmluve. Celková výška úveru v zmysle Zmluvy predstavovala sumu vo výške 8.500,00 eur. Postupca a žalovaný 2. zároveň uzatvorili dohodu, na základe ktorej sa žalovaný 2. zaviazal, že za právneho predchodcu žalovaného 1. splní pohľadávku postupcu, ktorá vznikla na základe Zmluvy. Platne uzatvorenou Zmluvou sa žalovaný 1. zaviazal poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokom z prečerpania splatiť, platiť úroky z omeškania, náklady postupcu spojené s poskytnutím kontokorentného úveru, ďalšie náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v Zmluve, Všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s., a obchodných podmienkach slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, Obchodných podmienkach pre balíky produktov a služieb pre Podnikateľov a Obchodných podmienkach pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet (ďalej spolu len „VOP“). Keďže žalovaní svoje zmluvné povinnosti nedodržiavali postupca podaním zo dňa 19. apríla 2017 odstúpil od Zmluvy, pričom pohľadávka ku dňu odstúpenia predstavovala sumu vo výške 7.789,02 eur. Postupca výzvou zo dňa 12. septembra 2018 vyzval žalovaných na zaplatenie splatnej pohľadávky, ktorá ku dňu 12. septembra 2018 predstavovala sumu vo výške 7.789,02 eur. Vo výzve postupca zároveň upozornil žalovaných, že ak nedôjde k dobrovoľnej

úhrade pohľadávky, postupca je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 8.402,45 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8.402,45 eur, úrokov vo výške 78,39 eur, úrokov z omeškania vo výške 1.029,70eur v súlade s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní 1. a 2. odo dňa postúpenia pohľadávky neuhradili dlžnú sumu ani len čiastočne. Uvedené skutočnosti ani rozporované neboli. Napriek skutočnosti, že žalovaný 2. je fyzickou osobou, nemožno predmetný vzťah posúdiť ako spotrebiteľský, nakoľko žalovaný 2. pristúpil ako spoludlžník do všetkých práv a povinností nespotebiteľského záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1. (právnické osoby) formou pristúpenia k záväzku, pričom zároveň ako konateľ žalovaného 1. nespĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 4 z.č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Zároveň čl. III. bod 2 Zmluvy obsahuje dohodu podľa ust. § 262 z.č. 513/1991 Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“). Súd prvej inštancie uzavrel, že na predmetný záväzkový vzťah je nutné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Časť procesnej obrany žalovaného 2. predstavovala námietka aktívnej legitímácie. Aktívnu legitímáciu žalobcu ako postupníka v konaní mal súd za preukázanú, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE zo dňa 17. decembra 2018 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151653 (ďalej len „postupca“) a EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, pričom žalobca predložením Oznámenia o postúpení pohľadávky z 3. januára 2019 a poštového podacieho hárku (č.l. 292 spisu) preukázal správny postup podľa ust. § 526 ods. 1 OZ. Kópia poštového podacieho hárku je zároveň podľa názoru súdu dostatočným dôkazným prostriedkom o realizácii oznámenia postúpenia pohľadávky, a to s prihliadnutím na čl. 10.3 a 10.5 všeobecných obchodných podmienok predstavujúcich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Vo vzťahu k poukazu na zmätočnosť žaloby, keď žalobca v žalobe vyčíslil výšku svojej pohľadávky na sumu istiny 7 270,54 eur, avšak bez zjavného dôvodu si v konaní uplatnil len sumu istiny 5.000,- eur, súd udáva, že je v dispozícii žalobcu, akú časť ním tvrdeného dôvodného nároku si v konaní uplatní, avšak samozrejme, ak by si uplatnil viac, ako je dôvodné a preukázané, v danej časti by úspešný nemohol v konaní byť. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že výška pohľadávky bola v konaní žalobcom preukázaná, pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 8.402,45 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8.402,45 eur, úrokov vo výške 78,39 eur, úrokov z omeškania vo výške 1.029,70 eur, čo vyplýva aj z platobnej histórie predloženej žalobcom. Námietka premlčania vznesená žalovaným 2. je podľa názoru súdu prvej inštancie nedôvodná, nakoľko tento viazal začiatok plynutia premlčacej doby na moment uzatvorenia Zmluvy (5. decembra 2013), avšak vychádzajúc z ustanovenia § 392 ods. 2 ObZ premlčacia doba v danom prípade začala plynúť dňom zosplatenia záväzku 19. apríla 2017 a uplynula by 19. apríla 2021. Žaloba bola na súde podaná dňa 23. augusta 2019, teda v čase pred uplynutím štvorročnej premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobe v časti uplatnenej istiny 5.000,- eur vyhovel, a to vrátane úroku z omeškania zmluvne dojednaného na 10,00% ročne (čl. I Zmluvy) zo sumy 5.000,- eur od 18. decembra 2018 ako dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky (17. decembra 2018), keďže žalovaný 2. bol s plnením v omeškaní od 19. apríla 2017. O náhrade trov konania rozhodol tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 497, § 499, § 502, § 506, § 369, § 392 os. 1, 2, § 397, § 400 ObZ a § 524 ods. 2 a § 526 ods. 1 OZ.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2. Dôvodil, že odvolanie podáva v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP, pričom lev všeobecne namietka, že súd neakceptoval námietku premlčania, pričom na tejto námietke trvá a opakovane poukazuje na začatie plynutia premlčacej lehoty. Taktiež namietka i aktívnu legitímáciu žalobcu a stále pre neho zostáva otáznym posúdenie vzťahu ako spotrebiteľského. Navrhol, aby odvolací súd postupoval v zmysle § 388 CSP (zrejme aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol).

3. K odvolaniu žalovaného 2. sa vyjadril žalobca, ktorý zotrval na svojich vyjadreniach pred súdom prvej inštancie. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré

ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalovaným 2. nie sú dôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodného ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

5. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bolo uloženie povinnosti žalovanému 1. a žalovanému 2. zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5.000,- eur. Vo vzťahu k žalovanému 1. rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie č.k. 26Csp/164/2019-280 dňa 23. júna 2020, právoplatným dňa 16. júla 2020 tak, že uložil žalovanému 1. zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur s príslušenstvom s tým, že v rozsahu plnenia žalovaného 1. zaniká povinnosť žalovaného 2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie teda rozhodol už len o uložení povinnosti zaplatiť istinu 5.000,- eur s príslušenstvom žalobcovi žalovaným 2.

6. Predmet odvolacieho konania v dôsledku len veľmi všeobecne vymedzených odvolacích dôvodov žalovaným 2. možno vymedziť ako posúdenie správnosti záveru súdu prvej inštancie o námietke premlčania žalovaného 2., najmä začatia jej plynutia, správnosť posúdenia aktívnej legitímácie žalobcu a posúdenie predmetného vzťahu ako spotrebiteľského.

7. Prioritne je nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj jeho konkrétnymi dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku (§ 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP). To znamená, že vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia posudzuje (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom. Z hľadiska odvolacieho prieskumu konkrétneho rozsudku predmetná viazanosť pritom úzko súvisí s určujúcimi závermi súdu prvej inštancie, na ktorých argumentačne založil svoje rozhodnutie.

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Ustanovením § 382 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej, ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

10. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd napriek žalovaným 2. podanému odvolaniu nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverom súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že žalovaným 2. uplatnené odvolacie námietky sú len všeobecnými deklaráciami bez konkrétnej výpovednej hodnoty, nespôsobilé spochybníť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie.

11. Žalovaný vo svojom odvolaní bez bližšej konkretizácie uvádza, že podáva odvolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), h) Civilného sporového poriadku.

12. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP je daný ak konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento dôvod síce dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak odvolací súd vzhľadom na nekonkretizáciu tohto dôvodu žalovaným 2. sa k jeho naplneniu nevie bližšie vyjadriť.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Odvolací súd vzhľadom na stručnosť, nekonkrétosť odvolacích námietok nenachádza nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie.

14. Preskúmaním obsahu spisu, najmä napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovaným v odvolaní namietaných skutočností (nesprávneho posúdenia námietky premlčania, aktívnej legitímácie žalobcu i posúdenia vzťahu strán sporu ako nespotebiteľského) je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa žalovaný 2. s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluvy uzatvorené medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1. a 2. nie sú zmluvami spotrebiteľskými. Vzťah právneho predchodcu žalobcu a žalovaných 1. a 2. nie je vzťahom spotrebiteľským, ale ide o vzťah obchodný, keďže medzi postupcom a žalovaným 1 bola uzatvorená dňa 5. decembra 2013 zmluva o podnikateľskom účte, ktorej predmetom bolo poskytnutie podnikateľského účtu a iných bankových produktov špecifikovaných v predmetnej zmluve a v ten istý deň bola medzi postupcom a žalovanými 1. a 2. uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní a dohoda o pristúpení k záväzku. Žalovaný 2. je síce fyzickou osobou, avšak pristúpil ako spoludlžník do práv a povinností žalovaného 1., teda právnickej osoby, pričom zároveň bol i konateľom žalovaného 1.

16. Odvolací súd k odvolacím námietkam uplatneným žalovaným 2. v jeho odvolaní len v rozsahu, že „namieta skutočnosť, že súd neakceptoval námietku premlčania, pričom naďalej trvá na vznesení tejto námietky a opakovane poukazuje na začatie plynutia premlčacej lehoty“ a že „namieta aktívnu legitímáciu žalobcu“ poukazuje na správne vypořádanie sa s týmito otázkami súdom prvej inštancie (bod 20 a 22 odôvodnenia). Odvolateľ má primárnu zodpovednosť za obsahové vymedzenie svojho odvolania. Pokiaľ v odvolaní niet žiadnej zmienky, protiargumentácie vo vzťahu k posúdeniu namietaných otázok súdom prvej inštancie odvolací súd nemôže zaujať stanovisko k iným než všeobecne vymedzeným odvolacím dôvodom. Opakovane preto len poukazuje, že v posúdení aktívnej legitímácie žalobcu a námietky premlčania súdom prvej inštancie nenachádza žiadnu nesprávnosť, nelogickosť. Ako už správne uviedol súd prvej inštancie, spotrebiteľskou zmluvou je v zmysle § 52 ods. 1 OZ každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. O spotrebiteľský vzťah ide teda iba vtedy, ak samotné plnenie dodávateľa je dôsledkom uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Nestačí teda, že vo všeobecnosti má dodávateľ charakter osoby, ktorá inak môže byť dodávateľom. Vyžaduje sa, aby sa tento charakter prejavil v konkrétnom posudzovanom vzťahu. Pojem spotrebiteľ sa i s poukazom na definíciu v článku 2 písmeno b) smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, musí vykladať tak, že sa vzťahuje výlučne na fyzické osoby. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb v slabšom postavení, za ktorú nie je možné považovať právnickú osobu. S pojmom spotrebiteľ súvisí aj odpoveď na postavenie ručiteľa, či

spoludlžníka v nespotebitel'ských vz'ťahoch. Odpoveď dáva rozsudok Európskeho súdneho dvora zo 17. marca 1998 vo veci C 45/96, ktoré rieši otázku poskytnutia ochrany fyzickej osobe, ktorá poskytla záruku za splatenie úveru podnikateľovi. Poskytnutie záruky za podnikateľský úver nemá za následok, aby osobe poskytujúcej záruku bola poskytnutá ochrana ako spotrebiteľovi a to z dôvodu, že prísľub úveru a samotná úverová zmluva sú zmluvami o dodávke služby, avšak záruka je iba prostriedkom - akcesorickým záväzkom, ktorého realizácia je závislá na samotnom poskytnutí úveru. Ak teda fyzická osoba - ručiteľ (či spoludlžník) poskytla záruku za splnenie dlhu treťou osobou, ktorá koná v rámci podnikania, na ručiteľa (či spoludlžníka) sa nevzťahuje ochrana v zmysle právnej úpravy ochrany spotrebiteľa. Nepriamo teda možno uzavrieť, že nemožno považovať za spotrebiteľa osobu, ktorej nie sú služby určené.

17. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

18. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. V tomto odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca a preto mu podľa citovaných ustanovení vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému 2. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 2. v plnom rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).